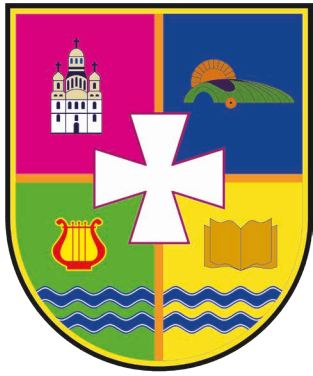

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ

№2(28) 25 СІЧНЯ 2019 РОКУ

Терцентр отримав спецавто для перевезення інвалідів

Здоровій людині важко уявити життя співгромадян, позбавлених можливості самостійно рухатися. Та зазвичай українці, зайняті повсякденними клопотами, навіть не намагаються цього зробити. Хіба що політики інколи всідаються в інвалідні візки, щоб проїхати кілька метрів містом без пандусів. Але то швидше для піару...

Життя, поділене навпіл

Володимирів Івановичу Трускалу з с. Коноплянки 54 роки, й рівно половину свого життя він провів у інвалідному візку. Коли у 27 років перспективний спортсмен отримав травму, що позбавила можливості самостійно рухатися, то йому, напрочуд активній людині, найважче було змиритися з думкою, що це назавжди, що тепер у його житті не буде ні спортивних перемог, ні можливості вільно пересуватися, а він сам стане тягарем для рідних.

Однак сильна людина може при звичаї до всього, навіть до життя в неволі. Колишній спортсмен не просто знайшов у собі сили жити далі, а й зумів бути корисним суспільству. Людина з активною життєвою позицією, Володимир Іванович тривалий час очолював районне товариство інвалідів, а зараз продовжує консультувати інвалідів району з різних питань.

Залишилися без авто, але не без уваги

До того, як було створено Білоцерківську ОТГ, всі інваліди обслуговувались у Великобагачанському районному територіальному центрі соціального обслуговування (надання соціальних послуг). Зокрема, там був автомобіль «Газель» для перевезення інвалідів, оснащений спеціальним підйомником для візків. При потребі автомобіль приїжджав за інвалідом і відвозив до лікарні, реабілітаційного центру тощо.

Після створення ОТГ районний терцентр перестав обслуговувати соціально вразливі категорії населення, але ці люди не залишилися наодинці зі своїми проблемами: виконавчий комітет Білоцерківської сільради взяв на себе піклування про них. Зокрема, як розповідають В. І. Трускало та інші інваліди, їм завжди надавали транспорт. Інша справа, що це були звичайні легкові автомобілі, непристосовані для перевезення інвалідів-візочників.

– На території громади проживає 179 осіб із інвалідністю, – розповідає директор територіального центру со-

ціального обслуговування (надання соціальних послуг) Білоцерківської сільської ради Юлія Фелоненко. – 52 особи (зокрема 11 дітей) мають захворювання, пов'язані з порушеннями опорно-рухового апарату. Крім того, в громаді проживає 180 громадян похилого віку, які мають порушення опорно-рухової системи й користуються технічними засобами реабілітації.

Де взяти кошти на мрію? Виграти!

Справжня влада якраз і відрізняється від звичайних людей тим, що мусить дбати про всіх без винятку громадян та враховувати їхні різноманітні запити. Придбати спеціальний автомобіль для перевезення інвалідів стало справжньою мрією для працівників виконкому. Але де взяти кошти? На чому зекономити: на ремонті доріг, забезпеченні шкіл, клубів? Коштує спецавтомобіль дуже дорого...

Як ми вже повідомляли, посадовці сільради навчилися залучати додат-

Директор Фонду соціального захисту інвалідів Олена Ліндюк передає ключі від авто Білоцерківському сільському голові Іванові Лещенку.

мобілями. У вересні 2018 року Раїса Василівна передчасно пішла з життя, та її справи продовжили колеги з Міністерства соціальної політики України.

У жовтні 2018 року територіальний центр Білоцерківської ОТГ подав заявку та пройшов конкурс від Мінсоцполітики на отримання спеціальних автомобілів для перевезення осіб із інвалідністю. Бажаючих було дуже багато, та Мінсоцполітики відібрало лише 25 найкращих тер-

привезли прекрасний автомобіль «Пежо», переобладнаний для перевезення осіб із обмеженими фізичними можливостями.

Білоцерківська ОТГ на Полтавщині стала першою з-поміж 25 громад-переможців конкурсу, який вручили автомобіль. Після цього представники фонду поїхали в Кіровоградську область і далі по Україні.

Переваги очевидні

Першим випробувати автомобіль випало В. І. Трускалу. Володимир Іванович розповідає, що білоцерківський «Пежо» значно комфортніший за багачанську «Газель». До того ж, має дуже зручний підйомник із пультом управління. Отож інвалід-візочник при потребі може самостійно (причому дуже швидко) заїхати всередину спецавтомобіля.

А вже наступного дня новим автомобілем скористався ще один житель громади (він попросив не називати його ім'я), якому потрібно було пройти МСЕК у Миргороді. Порівнюючи білоцерківський автомобіль із багачанським, яким неодноразово користувався раніше, він теж відзначив його підвищену комфортність. У «Пежо» не так підкидає нашими вибоїстими дорогами, та й рухається він швидше.

– Усередині можуть вільно розміститися два чи навіть три візки, для одного є спеціальні кріплення, – розповідає чоловік. – Хоча я особисто ними не користувався й дорогою тримався за поручні. Крім того, є місця для супроводжуючих. Дуже легкий в управлінні й підйомник.

Водночас наш співрозмовник зізнався, що з моральної точки зору йому було б набагато легше скористатися звичайним легковим автомобілем, аніж спеціальним авто. Бо односельці, побачивши дивний автомобіль, уже за 100 м зупинилися й відкривали роти.

Будемо сподіватися, що незабаром жителі громади звикнуть як до спецавтомобіля на вулицях наших сіл, так і до того, що люди з обмеженими фізичними можливостями не сидять узাপерті вдома, а вільно пересуваються, беруть участь у житті громади. І це не викликати ні в кого жодного подиву. А сільрада й надалі у своїй роботі враховуватиме потреби всіх жителів громади.

Зінаїда МАТЯШОВА.
Фото Анатолія Ганнуценка.

Ось він, красень-автомобіль, який виграла Білоцерківська сільська рада.

кові кошти з обласного, державного бюджету та від міжнародних донорів. Вони уважно стежать за оголошеннями про різноманітні конкурси, готують проекти та подають їх на конкурси. І нерідко перемагають, адже їхні проекти написані фахово.

Так сталося й цього разу. Свого часу уповноважена з прав людей із інвалідністю Раїса Панасюк ініціювала забезпечення територіальних центрів по всій Україні спеціальними авто-

центрів із усієї України, зокрема й Білоцерківський. На Полтавщині це єдина громада, яка виграла такий автомобіль (хоча претендентів із області було кілька).

Єдина на Полтавщині й перша в Україні

Його чекали кілька місяців, і ось нарешті 11 січня в Білоцерківці відбулася радісна подія: представники Фонду соціального захисту інвалідів

Фото на згадку після врочистої церемонії передачі спецавтомобіля.

Життя громади

У Колосівці вже світло

Такого довготривалого проекту в нашій громаді не було! Здається, різноманітні труднощі спеціально випробували терпіння людей.

Вуличне освітлення в Колосівці змонтували ще на початку вересня. Відтоді жителі села з нетерпінням чекали, поки його нарешті увімкнуть. Як пояснили в Білоцерківській сільській раді, увесь цей час тривали переговори з ПАТ «Полтаваобленерго», яке мало встановити лічильник. Але це підприємство-монополіст не поспішало вчасно виконати роботу, навіть отримавши попередню оплату. Й лише на початку січня нарешті виконало всі свої зобов'язання. Коли ж систему освітлення підключили, виявилося, що 6 ліхтарів не горять. Довелося викликати ремонтників, які виявили та ліквідували несанкціоноване підключення до мережі. Й лише 18 січня на вулицях Колосівки нарешті засяяли всі ліхтарі!

Не заради прибутку...

Ось уже кілька місяців на території громади успішно діє проект із роздільного збирання твердих побутових відходів.

Люди сумлінно зносять до контейнерів непотрібні пластикові та скляні пляшки. А чи всі знають, де вони потім діваються? Що відбувається після того, як контейнери наповняються непотребом?

Працівники господарського відділу складають пляшки в мішки (їх спеціально закупила сільрада), а потім їх вивозить заступник сільського голови П. П. Рибальченко. Попередньо він чіпляє до свого авто причіп та відвозить усе це «добро» в Красногорівку. Там його складають у вільному приміщенні.

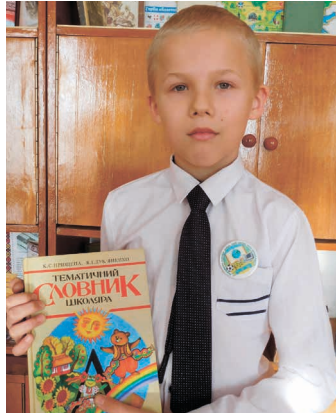
Цими днями приватний підприємець із Гадяча, з яким сільрада уклала угоду, вивіз усі відходи. Принагідно забрав і макулатуру в кількох бібліотеках громади (по 600–700 кг у кожній).

Усі побутові відходи попередньо зважили, тож підприємець перерахує сільradі кошти за вторинну сировину. Щоправда, в сільradі зазначають, що організували збирання й вивезення твердих побутових відходів не заради прибутків (вони несуттєві), а щоб завадити екологічній катастрофі. Адже раніше пластик і скло люди або ж складували у себе в дворах, або викидали на узбіччя, створюючи штучні сміттєзвалища. Як відомо, пластик під дією світла й сонячних променів частково розкладається, але повністю зникає лише через 180–200 років.

А в сільradі вже задумуються над тим, щоб придбати хоча б примітивний прес, яким можна пресувати папір, пляшки. Тоді відходи займатимуть значно менше місця, та й робота комунальників полегшиться.

Каленіченко Н. В. зі своїм вихованцем М. Лихобабою.

М. Вишар.

С. Молдавчук

Рожко В. М. і Глушич К.

Школярі Білоцерківської громади гідно конкурують з однолітками з райцентрів

Успадок від ще радянської системи освіти українська школа отримала такий вид інтелектуальних змагань як олімпіади з різних навчальних предметів. Починаючи з жовтня, їх проводять спочатку в школі, потім – на рівні району, області й зрештою на всеукраїнському рівні. Дехто критикує олімпіади та заявляє, що перемагають у них зазвичай лише учні ліцеїв, гімназій та інших закладів із поглибленим вивченням предметів, а от учні звичайних шкіл не мають жодних шансів на перемогу. Проте наша Білоцерківська громада переконала в протилежному: наші школярі отримують міцні й різнобічні знання, тому можуть конкурувати (і конкурують!) із однолітками з престижних закладів Полтави, Кременчука та районних центрів.

Кінець першого та початок другого семестру навчального року – це жнивна пора для обдарованих дітей: переможці шкільних олімпіад із навчальних дисциплін демонструють свої знання та захищають честь школи на районних і обласних етапах предметних олімпіад. Сьогодні ми розповімо про цих школярів.

І почнемо з найменшої школи громади – Подільської ЗОШ I-II ступенів. Попри це, здобутки колективу закладу вагомі.

Світлана Молдавчук (про цю талановиту дівчинку ми розповідали в попередньому номері газети) посіла друге місце в районному етапі Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка. А Лихобаба Микола (5 клас) – друге місце в районному етапі Міжнародного конкурсу знавців української мови імені Петра Яцика (обох готувала вчителька Каленіченко Наталія Василівна). Є в школі й переможець цього відомого конкурсу: третьокласник Вишар Максим посів перше місце в районі (вчителька Іванча Оксана Олександрівна).

Проте в школі дають ґрунтовні знання не лише з рідної мови, а й з математики. Шестикласниця Глушич Катерина здобула друге місце в районному етапі олімпіади з математики (вчителька Рожко Валентина Михайлівна).

Дарина СОЛОДКА.

У активі Красногорівських школярів – п'ять перших місць на районних олімпіадах і три перемоги в інших інтелектуальних змаганнях

Наша держава сьогодні, як ніколи, зацікавлена в інноваційному розвитку суспільства, а тому особливого значення набуває проблема виявлення та підтримки обдарованої учнівської молоді, створення соціального середовища, сприятливого для виховання особистості з високим рівнем сформованості творчих здібностей, оскільки саме обдарована учнівська молодь у майбутньому буде формувати імідж та авторитет України у світі, відкриваючи свої досягнення людству.

Педагогічні працівники Красногорівської загальноосвітньої школи вже багато років поспіль працюють над цією, на нашу думку, важливою проблемою. Так уже ведеться, що упродовж багатьох років учні нашої школи здобувають багато призових місць на районних і обласних етапах предметних олімпіад. Не став винятком і цей рік. Наші вихованці завоювали двадцять сім призових місць з української та англійської мов, російської мови, біології, хімії, географії, фізики, інформаційних технологій та трудового навчання. П'ять із них – це перші місця.

Хотілося б докладніше розповісти про переможців. Савицька Анастасія (11 клас) перемогла на районних олімпіадах із англійської та російської мов, Колісник Со-

фія (10 клас) – переможець олімпіади з біології, Шипоша Анжела (8 клас) – з географії, Бугай Аліна (11 клас) – з екології. Крім того, Сога Ангеліна (8 клас) здобула перше місце в Міжнародному мовно-літературному конкурсі учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка.

Двоє школярів уже взяли участь в обласних олімпіадах і чекають оголошення результатів, а для трьох ці випробування ще попереду.

Ще однією важливою ланкою роботи з обдарованою молоддю є їхня участь у роботі Малої академії наук. Цього року троє учениць школи писали наукові роботи в таких секціях: «Зарубіжна література» – учениця 10 класу Кір'ян Єва (вчитель Гаркавець В. О.), «Біологія людини» – учениця 10 класу Колісник Софія (вчитель Остапенко Т. М.), «Мовознавство. Англійська мова» – учениця 11 класу Савицька Анастасія (вчитель Бехтер Т. В.). Усі вони посіли перші місця в районному конкурсі-захисті своїх робіт та в лютому 2019 року захищатимуть їх на обласному рівні.

Валентина ДАЦЕВА,
заступник директора Красногорівської
ЗОШ I-III ступенів із навчально-виховної роботи.

Зліва направо: Шипоша Анжела, Савицька Анастасія, Сога Ангеліна.

Консультація

Як передати та успадкувати право на земельний пай

Спадкування — це перехід матеріальних та нематеріальних цінностей, прав та обов'язків від особи, яка померла, до її спадкоємців. Спадкування буває за законом та за заповітом.

До складу спадщини входять усі права та обов'язки, які належали спадкодавцю, та не припинилися на момент його смерті. Зокрема, це може бути й право на земельний пай.

Право на земельний пай посвідчується сертифікатом на право на земельну частку (пай).

Успадкувати земельний пай (а також інші цінності) можна за законом або заповітом.

Спадкоємцем за заповітом є особа, визначена в заповіті.

У разі відсутності заповіту, визнання його недійсним, неприйняття спадщини або відмови від її прийняття спадкоємцями за заповітом, а також у разі неохоплення заповітом усієї спадщини, відбувається спадкування за законом. Спадкоємці за законом поділяються на кілька черг і кожна з них успадковує майно лише в тому випадку, якщо попередня черга своїм правом не скористалася. Цивільним кодексом визначені такі черги:

1 черга – діти спадкодавця, у тому числі зачаті за життя спадкодавця та народжені після його смерті, той із подружжя, який його пережив, та батьки;

2 черга – рідні брати та сестри спадкодавця, його баба та дід як з боку батька, так і з боку матері;

3 черга – рідні дядько та тітка спадкодавця;

4 черга – особи, які проживали зі спадкодавцем однією сім'єю не менше, ніж п'ять років до часу відкриття спадщини;

5 черга – інші родичі спадкодавця до шостого ступеня споріднення включно, причому родичі ближчого ступеня споріднення усувають від права спадкування родичів подальшого ступеня споріднення.

Важливо! Малолітні, неповнолітні, повнолітні непрацездатні діти спадкодавця, непрацездатна вдова (вдівець) та непрацездатні батьки спадкують, незалежно від змісту заповіту, половину частки, яка належала б кожному з них у разі спадкування за законом (обов'язкова частка).

Розмір обов'язкової частки у спадщині може бути зменшений судом з урахуванням стосунків між цими спадкоємцями та спадкодавцем, а також інших обставин, які мають істотне значення.

Для того, щоб оформити право власності на земельну ділянку у порядку спадкування, спадкоємцю необхідно здійснити такі дії.

Крок 1. Подати державному або приватному нотаріусу заву про прийняття спадщини. Для цього слід особисто звернутися до нотаріуса за місцем відкриття спадщини (останнє місце проживання померлого). Якщо таке місце проживання невідоме, міс-

цем відкриття спадщини є місцезнаходження нерухомого майна або основної його частини.

Цивільний кодекс України встановлює шестимісячний строк для прийняття заяви про прийняття спадщини. Такий строк обчислюється з дня смерті спадкодавця або з дня, з якого людина оголошується померлою.

Потенціал на спадщину має зібрати і додати до заяви такі документи:

- сертифікат на право на земельну частку (пай) або державний акт на право власності на земельну ділянку;
- свідоцтво про смерть спадкодавця;
- документ, що підтверджує наявність родинних зв'язків між спадкоємцем та спадкодавцем (свідоцтво про народження, свідоцтво про шлюб тощо);
- пенсійне посвідчення спадкодавця, якщо він був пенсіонером;
- довідку з місцевої ради про останнє постійне місце проживання померлого;
- свій паспорт та ідентифікаційний код.

Також потрібно: – отримати у державній нотаріальній конторі свідоцтво про право на спадщину, сплативши за його видачу державне мито (0,1% вартості земельної частки (паю) – при спадкуванні родичами по крові або одним із подружжя чи 0,5% вартості земель-

ної частки (паю) – при спадкуванні за заповітом неродичами по крові; 0,5% вартості земельної ділянки для будь-яких спадкоємців – при спадкуванні земельної ділянки);

– подати до органу влади за місцем розташування земельної ділянки заяву про видачу на ім'я спадкоємця державного акта на право власності на земельну ділянку.

На практиці часто трапляються випадки, коли спадкоємці пропускають шестимісячний строк. У таких випадках можна звернутися до суду й попросити його поновити це право. У позовній заяві необхідно вказати причини пропущення строку.

Крок 2. Дізнайтеся, чи внесені відомості про земельну ділянку до Державного земельного кадастру, чи є у наявності документи, що підтверджують право власності померлого на земельну ділянку, чи присвоєний земельній ділянці кадастровий номер.

Отримати офіційну інформацію можна у відповідному територіальному органі Держгеокадастру України.

Часто трапляється, що державний акт на ім'я померлого виданий, але кадастровий номер земельної ділянки не присвоєний. На жаль, трапляється й таке, що кадастровий номер є, але відомості про земельну ділянку у електронній системі Державного земельного кадастру відсутні. Якщо все в порядку, можете пропустити кроки 3 – 7 цієї схеми. Якщо ж ні, необхідно:

Крок 3. Замовити у землевпоряд-

ної організації виготовлення технічної документації з відновлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості).

Щоб знайти таку організацію, можна: звернутися до сусідів чи знайомих, які вже оформили документи на землю, та запитати їх, яка організація це робила; звернутися до місцевої ради – як правило, на території сільської чи міської рад працюють кілька землевпорядних організацій; звернутися до районного (міського) відділу (управління) Держгеокадастру України та дізнатися, які організації працюють на території цього району або населеного пункту; скористатися пошуком у Інтернеті.

Важливо! Виконавець робіт обов'язково повинен мати сертифікат інженера-землевпорядника.

Інженер-землевпорядник має визначити точні межі земельної ділянки, їх геодезичні координати та скласти кадастровий план земельної ділянки. При потребі відновить межові знаки. Це необхідно для того, щоб внести відомості про земельну ділянку до Державного земельного кадастру. У подальшому це дозволить державним органам при потребі відновлювати межі цієї ділянки й захистити ваше право на землю.

Крок 4. Укладіть договір із землевпорядною організацією. У ньому мають бути вказані конкретні терміни виконання робіт! За законодавством, він не може перевищувати 6 місяців.

Далі на стор. 3

Учитель Новицький підготував шість призерів районних олімпіад із трудового навчання та переможців змагань із військово-прикладних видів спорту

Пишається своїми здібними й талановитими учнями й Білоцерківська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів.

Так, в активі школи – 12 призових місць у районному етапі предметних олімпіад. Шарай Юлія (10 клас) здобула друге місце в учнівській олімпіаді з біології та третє – з хімії (учитель – Демочко В. Г.). Колісник Каріна (10 клас) посіла третє місце в районному етапі олімпіади з англійської мови (Бойчук Л. І.). А Москвиченко Дар'я (теж 10 клас) змагалася в олімпіаді з технологій для дівчат за 11-й клас (!) і посіла друге місце в районному етапі (учитель – Новицький О. Д.). Крім того, завоювала друге місце на олімпіаді з правознавства та третє – з географії (Пицьяк Г. І.).

Не відстає від Дар'ї й дев'ятикласниця Овчаренко Аліна: вона теж посіла друге місце в районному етапі Всеукраїнської учнівської олімпіади з трудового навчання (серед дівчат)

та третє – з географії.

Захищали честь школи на районних олімпіадах із трудового навчання також Кутирь Наталія (8 клас), Манашина Діана (10 клас), Назаренко В'ячеслав (10 клас) і Гончарук Едуард (10 клас). Усі вони посіли другі місця, причому Гончарук Едуард – за 11 клас.

Учні школи беруть активну участь і в конкурсі-захисті науково-дослідницьких робіт учнів – членів Малої академії наук України. Так, Колісник Каріна (10 клас) посіла друге місце на районному етапі конкурсу в секції «Зарубіжна література» (науковий керівник – Дорофей Л.А.). Такі ж здобутки (друге місце) і в її однокласниці Шарай Юлії з української літератури (вчитель Писаренко Н. І.).

Недарма кажуть, що талановита людина

талановита в усьому. Юлія Шарай – активна учасниця художньої самодіяльності та багатьох мистецьких конкурсів. Вона нагороджена дипломом і кубком «Гран-Прі» Всеукраїнського фестивалю-конкурсу талантів «Мелодії і ритми над Ворсклою-2018» (отримала запрошення на участь у фінальному фестивалі-конкурсі престижного проекту «Найяскравіші таланти України» та на безкоштовну участь у літніх фіналах Всеукраїнських творчих проектів «Співучий край» і «Покажи талант світу» на березі моря). Крім того, отримала подяку за участь у обласній виставці літературних колажів, присвячених творчості І. П. Котляревського.

А Каріна Колісник брала участь у IV обласному конкурсі відеороликів, презентацій та буктрейлерів серед літературно обдарованих дітей і нагороджена сертифікатом.

Семикласниця Ковальова Ірина брала участь у районному етапі Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської молоді імені Тараса Шевченка й посіла друге місце (вчитель – Писаренко Н.І.).

Шестикласниця Олефір Вікторія брала участь у IX обласній краєзнавчій конференції учнівської молоді «Полтавщина – земля моя свята». До змагань її готувала вчителька Копін Л.В.

У Білоцерківській школі приділяють велику увагу еколого-натуралістичному вихованню учнів. Семикласник Деркач Григорій – переможець (I місце) природоохоронно-пропагандистської Всеукраїнської акції школярів та учнівської молоді «Припутень – птах року 2018». Він нагороджений грамотою Національного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді Міністерства освіти і науки України та Українського товариства охорони птахів. Залишається лише додати, що наставником хлопця була Демочко В. Г.

Предметом гордості школи є й здобутки юних спортсменів. Команда Білоцерківської ЗОШ І-ІІІ ст. у складі Манашиної Д., Пасніченка Д., Гончарука Е. та Москвиченко Д. завоювала третє місце в змаганнях із настільного тенісу серед збірних команд загальноосвітніх

Гордість школи – Дар'я Москвиченко.

шкіл району. А Москвиченко Дар'я (10 клас) за особистими результатами посіла перше місце й нагороджена грамотою та медаллю. Готував спортсменів учитель Бойчук В. І.

У районних змаганнях із військово-прикладних видів спорту на кубок імені Героїв Другої світової війни Василенка Ф. І. та Василенка С. Й. команда дівчат Білоцерківської ЗОШ І-ІІІ ст. завоювала перше місце, а загальношкільна команда – третє місце з розбирання і збирання автомата АК-74. На цих змаганнях відзначилися дев'ятикласник Попов Сергій (друге місце зі стрільби з пневматичної гвинтівки) та десятикласники Гончарук Едуард (третє місце з розбирання та збирання автомата АК-74) і Манашина Діана (перше місце зі стрільби із пневматичної гвинтівки та з військово-прикладних видів спорту). Готував спортсменів учитель Новицький О. Д.

Вікторія ГОРОДНИЧА,
директор Білоцерківської
ЗОШ І—ІІІ ступенів.

Педагоги НВК пишаються досягненнями учнів

Предметні олімпіади та конкурси вимагають не лише міцних знань, а й зібраності, кмітливості, наполегливості. А тому участь у цих інтелектуальних змаганнях – потужний засіб формування особистості учня. Це добре усвідомлюють педагоги нашої громади. Вони щороку готують школярів до участі в них. І, звичайно ж, пишаються вагомими

досягненнями своїх вихованців.

Семикласник Балаклієвського НВК Чміль Олександр переміг у районному етапі олімпіади з хімії; восьмикласниця Горобець Сніжана посіла друге місце з біології (обох готувала вчителька хімії та біології Андрощук Ольга Василівна); Шипош Карина (9 клас) була третьою на олімпіаді з російської мови (вчитель-

ка Лиходід Валентина Петрівна).

У Бірківському НВК Самовик Аліна (8 клас) здобула друге місце, а Личко Антоніна (9 клас) – третє місце в районі на олімпіадах із німецької мови (вчителька Прокопчук Антоніна Олегівна). Крім того, Личко Антоніна брала участь і в Міжнародному конкурсі знавців рідної мови імені Пе-

тра Яценка. І теж посіла третє місце в районному етапі (наставник – Філенко Тетяна Миколаївна).

Бірківські спортсмени теж мають вагомі досягнення. Так, на районних змаганнях із волейболу команда дівчат посіла друге, а команда хлопців – третє місця. У особистій першості з волейболу перемогла Нитін Ана-

стасія. Удовик Олег (8 клас) – переможець легкоатлетичного кросу. Готував спортсменів учитель Дубовик В'ячеслав Вікторович.

Тож залишається лише побажати школярам та їхнім наставникам нових здобутків і перемог!

Зінаїда МАТЯШОВА.

Як передати та успадкувати право на земельний пай

Закінчення. Початок на стор. 2

Крок 5. Вимагайте від земле-впорядної організації надання вам примірника виготовленої земельно-порядної документації у паперовій формі. У разі виникнення спору щодо меж земельної ділянки у суді вона буде слугувати доказом.

Важливо! Земельний кодекс України встановлює обов'язковість погодження меж земельної ділянки із власниками та користувачами суміжних ділянок при проведенні кадастрових зйомок. Проте сусід не може безпідставно відмовити в погодженні: всі свої вимоги він має аргументувати і підтвердити документально. Доказами знаходження меж земельної ділянки у певному місці можуть слугувати державний акт на право власності на земельну ділянку сусіда, матеріали інвентаризації земель, дані БТІ тощо. А невідповідні докази відмови можна оскаржити у судовому порядку.

Крок 6. Вам слід ініціювати процедуру державної реєстрації земельної ділянки в Державному земельному кадастрі та в результаті отримати Витяг із Державного земельного кадастру про земельну ділянку. Для цього слід звернутися до територіального органу Держгеокадастру в районі (місті).

Крок 7. Коли спливе 6-місячний строк з дня смерті спадкодавця, зверніться до нотаріуса, якому подавали заяву про прийняття спадщини. Нотаріус зобов'язаний зареєструвати

ваше право власності в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. З цього моменту ви є повноправним власником успадкованої земельної ділянки.

Зверніть увагу! Оформити право власності на земельну ділянку в порядку спадкування можливо лише в тому разі, якщо право власності на неї було оформлене спадкодавцем належним чином. Іншими словами, є документ, який підтверджує це право власності.

Часто трапляється, що рішення про приватизацію земельної ділянки прийняте, але спадкодавець оформити відповідний державний акт або свідоцтво про право власності не встиг. У такому випадку спадкоємцеві необхідно звернутися до суду із позовом про визнання права власності на земельну ділянку у порядку спадкування.

Важливо! Часто буває так, що земельну ділянку успадковують одночасно кілька осіб. У такому випадку вона вважається їхньою спільною власністю, бо використовується для спільного користування. У майбутньому земельна ділянка може бути поділена між новими власниками за відповідним цивільно-правовим договором. Але необхідно зазначити, що поділ успадкованої земельної ділянки між спадкоємцями можна здійснювати лише після оформлення спадщини і державної реєстрації пра-

ва спільної власності спадкоємців на земельну ділянку.

Право на земельний пай може перейти й за спадковим договором

Спадковий договір — це договір, відповідно до якого одна сторона (набувач — одержувач спадкового майна) зобов'язується виконати розпорядження другої сторони (відчужувача) і в разі його смерті набуває права власності на майно відчужувача.

Спадковий договір укладається у письмовій формі і підлягає нотаріальному посвідченню.

Набувач у спадковому договорі може бути зобов'язаний вчинити певну дію майнового або немайнового характеру до відкриття спадщини або після її відкриття (доглядати людину до смерті, здійснити поховання тощо). У спадковому договорі мають бути чіткі і конкретно зазначені всі необхідні дії, які зобов'язаний виконати набувач. Він повинен дотриматися волі відчужувача. В договорі може бути зазначена особа, яка контролює виконання такого договору. У разі відсутності такої особи ці функції виконує нотаріус за місцем відкриття спадщини.

Спадкоємець має право на плату за пай

Спадкоємець земельної ділянки має право вимагати від орендаря сплатити заборговану орендну плату, якщо така заборгованість виникла ще за життя спадкодавця.

До спадкоємця переходять усі права та обов'язки, що належали спадкодавцеві на момент відкриття спадщини, і не припинилися внаслідок його смерті. Тобто спадкоємець успадковує і право вимагати від третіх осіб виконання ними зобов'язань за договорами, які були укладені зі спадкодавцем та не були виконані до його смерті.

Якщо земля за рішенням суду перейшла до сільської ради...

У разі відсутності спадкоємців за заповітом і за законом, усунення їх від права на спадкування, неприйняття ними спадщини, а також відмови від її прийняття суд визнає спадщину відумерлою за заявою відповідного органу місцевого самоврядування за місцем відкриття спадщини (ст. 1277 ЦКУ).

У випадку, якщо майно, на яке претендує спадкоємець, що пропустив строк для прийняття спадщини (6 місяців), перейшло як відумерле до територіальної громади і збереглося, спадкоємець має право вимагати його передання в натурі. У разі його продажу спадкоємець має право на грошову компенсацію (ст. 1280 ЦКУ).

Чи можна отримати плату за пай наперед?

Відповідно до ст. 21 Закону України «Про оренду землі» орендна плата за землею — це платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою. Розмір,

форма і строки внесення орендної плати за землею (крім земельних ділянок державної та комунальної власності) установлюються за згодою сторін і вказуються в договорі оренди.

Тобто в разі укладення договору оренди земельної ділянки (земельної частки — паю) між сільгоспспідприємством та фізичною особою розмір орендної плати визначається за домовленістю сторін.

Якщо сторони дійшли згоди щодо виплати орендної плати одразу за весь період оренди, то це має бути записане в договорі оренди.

Договором можна передбачити все, що не суперечить законодавству України. Але чи буде вигідним такий платіж, оскільки вартість землі періодично змінюється?

Крім того, якщо померлий власник отримав плату за користування землею наперед, вам не зможуть заплатити ще раз.

Чи потрібна оцінка землі, якщо пай переходить у власність за заповітом?

При продажу, даруванні або спадкуванні земельних ділянок застосовується грошова оцінка землі. Вона може бути нормативною або експертною. При оформленні спадщини слід використовувати нормативно-грошову оцінку. Управління земельних ресурсів виконують її безкоштовно.

<http://agroportal.ua>

Поповнення в нашій громаді

Вітаємо начальника відділу господарського забезпечення виконкому Білоцерківської сільради Шатлова Сергія Миколайовича та його дружину Ірину Олександрівну з народженням донечок Єви і Кіри.

Нехай дівчатка ростуть здоровими та щасливими на радість батькам, нехай у вашому домі завжди лунає дитячий сміх, тупотять маленькі ніжки, а рученята міцно обіймають батьків! Терпіння вам, великого сімейного щастя й гордості за своїх дітей! Односельці та жителі громади.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

25 січня
ГАЙДАРОВА ДАР'Я АКИМІВНА
(с. Красногорівка) – 75 років;

28 січня
НЕГРУ АМАЛЯ СЕРГІЙВНА
(с. Поділ) – 60 років;

29 січня
ГРИГОРЕНКО НІНА ЮХИМІВНА
(с. Поділ) – 65 років;

30 січня
СКИБА ЛЮБОВ ВОЛОДИМИРІНА
(с. Дзюбівщина) – 70 років;
САКУНОВА ГАННА ОЛЕКСАНДРІВНА
(с. Огірівка) – 70 років;
ОСЬМІНА Григорій Олександрович
(с. Красногорівка) – 65 років;

5 лютого
ІСАЄНКО ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ
(с. Балаклія) – 70 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників і бажають щастя, здоров'я, радості, успіхів та всіляких гараздів.

**Хай щастя і мир зігрівають оселю,
І грає здоров'я, як добре вино.
Будьте щодня ви здорові й веселі,
Життя бережіть, бо єдине воно.**

**Хай серце ваше щедрим завжди буде
І широко відкритим для людей.
Хай молодеча сила повнить груди
Й додасть наснаги та нових ідей.**

**Бажаємо вам злагоди в родинях,
Не знати горя, смутку і біди.
Хай прибува до вас добро щоднини
Із сонця й вітру, із роси й води!**

Жива історія нашого краю

Марія Петрівна Беркута з с. Красногорівки – найстаріша жителька села. Їй 96 років, вона вже не виходить із хати й ледве піднімається з ліжка. Але при цьому жінка зберегла ясний розум і дивовижну пам'ять. Вона пригадує своє життя та роботу в колгоспі до найменших дрібниць!

– Як повернути від магазину в бік Морозівщини, простягається степ. Раніше там був хутір, ото там я й народилася 28 серпня 1922 року, – розповідає М. П. Беркута. – Нашого сусіда називали куркулем, бо в нього були воли, коні, свині. Та який із нього куркуль: три гектари землі, шестеро дітей, і всі зранку й до вечора працювали...

Батьки Марії Петрівни Петро Микитович і Уляна Яківна теж були роботящими. Народили одинадцятьох дітей, троє померли в ранньому віці. І хоча багатодітна родина не мала великих статків, але й не бідувала.

Батько ще підлітком освоїв шевську справу. А ще чудово вкривав хати соломкою. Отож восени працюючий чоловік був наррозхват: його наймали перекривати хати. А взимку день і ніч шив чоботи.

– Ми всі були одиті й обуті, і їсти завжди було що, – пригадує Марія Петрівна. – Поки колгоспу не було, мали коня, корову, овець. А оскільки тримали худобу, то був і гній (навоз). Із нього робили плити, висушували їх, а взимку топили. Тож ми не страждали від холоду.

Дівчинка змалку долучалася до праці. Допомогала батькам по господарству, а коли стала ходити до школи, то разом із однокласниками працювала в колгоспі. Учнів постійно залучали до роботи в господарстві. Найменші діти, наприклад, збирали колоски...

Офіційна трудова біографія жінки почалася 1938 року: закінчивши 7 класів, 15-річна Марія стала працювати посудомийкою в ідальні технікуму агрономів і зоотехніків. Потім була офіціанткою – аж поки не почалася війна...

Марія Петрівна добре пам'ятає, як моторошно було, коли почула звістку про віроломний напад Німеччини, як оголосили мобілізацію, як розбомбили міст на Пслі... На той час на луках уже скопили сіно, й вона разом із іншими жінками та дівчатами стягувала копиці, щоб заскирдувати сіно. Через Псел пустили паром, і вона, напружуючи всі сили, ледь тримаючись на ногах, тягла той паром, переправляючи зібране на протилежний берег...

Під час окупації дівчина працювала на так званому господарському дворі. А взимку жителів змушували вручну відкидати сніг на трасі Київ–Харків.

– Коли увійшли руські (найстаріша жителька Красногорівки кілька разів називає радянські війська саме так: «руські»), то в нашому селі створили сільраду. Головою стала вчителька Крутько, а секретарем – Маруся Чугуй. Мене ж узяти в сільраду агентом. Вони підписували людей на позику: кого – на 300 рублів, кого – на 200, а я ходила й збирала гроші.

У селі жили здебільшого удови з дітьми, бідність була неймовірною, отож відірвати від дітей 30–40 рублів було проблематично. Нерідко жінки плакали, віддаючи Марії останнє... Та найгірше було те, що дівчина-агент змушена була пішки носити зібрані гроші в Багачку. І як вона не ховала той вузлик із грошима, все одно було страшно, що перестрінуть та відберуть...

Через кілька років роботи в сільраді Марія Петрівна перейшла працювати в колгосп. Невдовзі метку дівчину призначили ланковою.

– Навесні наша ланка по-

Марія Петрівна Беркута. Фото автора.

лола буряки, – пригадує М. П. Беркута, – а влітку долучалися до збору врожаю. – Практично всі роботи в колгоспі виконували вручну. Жито, пшеницю косили жаткою. В неї запрягали трьох коней, яких поганяв один працівник. Другий із вилами постійно скидав снопи. Він мусив махати вилами безперервно, наче автомат, ніколи було й чоло витерти! Працівник витримував 30 хв., потім його змінював напарник.

Ми ж із дівчатами ті снопи збирали і в'язали. А оскільки я була ланковою, то мусила попередньо оббігти все поле, перерахувати снопи, в умі поділити їх на 13 (бо в ланці, крім мене, було 12 дівчат), та розставити їх на роботу. А решту снопів залишала собі... Потім знову бігла услід за жаткою та рахувала

снопи. За день, може, разів і 30 треба було оббігти поле...

Попри таку виснажливу роботу, Марія Петрівна була передовиком виробництва, однією з найкращих буряководів не лише в своєму колгоспі, а в усьому Решетилівському, а потім Великобагачанському районах. Вона понад 20 років очолювала ланку. Лише перед виходом на пенсію перейшла працювати кухаркою на тракторну бригаду. А її загальний трудовий стаж – понад 40 років.

Марія Петрівна має дочку Валентину, двох онуків і чотирьох правнуків. Вона дуже цікава співрозмовниця. Без перебільшення, найстаріша жителька Красногорівки – справжня жива історія нашого краю.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Школярі рятують пернатих

Подільські другокласники в шкільному садку.

Цьогорічна зима сніжна й красива. Дорослі й діти тішаться невеликими сніговими заметами, не надто колючими морозами, легенькими відлигами, веселими дитячими розвагами. Не радує погода хіба що птахів. Їм треба якось пережити зиму та дочекатися весни.

На допомогу пернатим приходять школярі. У навчальній програмі другого класу з природознавства є навчальний проект «Пташина ідальня». Тому другокласники Подільської ЗОШ І-ІІ ступенів працювали над цим проектом майже місяць. Вони переглянули відеофільм про осілих і зимуючих

птахів, шукали і читали про них довідкову інформацію, малювали їх. А ще Бондаревський Богдан разом із татом виготовили чудову годівничку і принесли її в школу. Її всім класом повісили на низенькій сливці в шкільному садку. Щодня діти приносять пташкам зерно, маленькі шматочки хліба, а на великій перерві наввипередки біжать до годівнички. Пташки зграйками сидять на сусідніх деревах, а коли дівчата відбіжить подали, дружно залітають на гостину й подумки дякують дівчатам.

Т. М. ТРИПУТЕНЬ,
класовод 2 класу
Подільської ЗОШ І-ІІ ступенів.

Творити добро просто!

У цьому переконані й другокласники Білоцерківської ЗОШ І-ІІІ ступенів. Вони на чолі з класним керівником Міщенко Л. В. влаштували на подвір'ї школи «Пташину ідальню». До проекту долучилися батьки, які разом із дітьми виготовили красиві годівнички. Тепер діти постійно навідують їх та залишають для пташок їжу. А потім спостерігають, як живляться пернаті. Завдяки дітям їм не страшні ні морози, ні снігові замети!

«Пташина ідальня» на подвір'ї Білоцерківської школи.